

op, om jeg så må sige, i den model, der skal bruges til undersøgelsen. Jeg synes faktisk, at det er en meget hensigtsmæssig fremgangsmåde.

Kl. 14.15

Pia Gjellerup (S):

Nu fik statsministeren reduceret det til et forholdsvist lille problem. Jeg tror, vi har brugt en del tid i dag på at tale om demokrati, og en væsentlig del af demokratiet er, at parlamentet får korrekte og fyldestgørende oplysninger. Det har vi også vedtaget lovgivning om, og sådan skal det være. Det må vi have lov til at regne med at man ikke behøver at læse i loven om, men at man faktisk har det på rygmarven og i éns almindelige holdning.

Her har vi en sag, hvor det imidlertid er sådan, at det ikke er udtryk for det, der er foregået. Her er tale om helt alvorlige mistanker om videregivelse af forkert information, forsøg på vildledning af Folketinget og tilbageholdelse af information, som ministeren kendte til.

Er det sådan, at det er, fordi statsministeren faktisk har blåstemplet det, som kirkeministeren har foretaget sig, med sin uforbeholdne støtte i forrige uge til kirkeministeren? På trods af ministerens viden er der ikke videregivet oplysninger til Folketinget, hvilket har gjort, at Folketinget ikke kunne agere, sådan som man måtte forvente at et Folketing gerne ønskede det, og som man i hvert tilfælde under alle omstændigheder burde have viden om for at vurdere, om man ville reagere.

Ole Stavad (S):

Er statsministeren ikke enig i, at det er dybt utiltalende, når der opstår en diskussion som den, vi har i øjeblikket, at en regering så vælger instrumenter, der kun vender sig imod embedsapparatet? Er statsministeren ikke enig i, at det er svært for os andre at opleve på anden måde, end at statsministeren forsøger at beskytte sin minister, og at det reelt bliver på bekostning af de embedsmænd, der er sat under anklage?

Og er statsministeren ikke enig i, når der ligger en række udsagn i offentligheden, udtalelser til offentligheden, der dokumenterer, at der ikke findes skriftligt materiale, der kan belyse den her sag, at så er der kun én vej for at sikre, at såvel ministeren som embedsmændene får en fair behandling, nemlig at lave en undersøgelseskommission, som har mulighed for at afhøre under vidneansvar?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jamen jeg kan forsikre både hr. Ole Stavad og fru Pia Gjellerup om, at regeringen og dermed jo også kirkeministeren kun har det ene ønske, at denne sag bliver opklaret ordentligt og til bunds.

Jeg vil gerne understrege, at det jo ikke er sådan, at jeg bagatelliserer spørgsmål om bevillinger og periodisering af bevillinger; det skal jeg være den sidste til at gøre. Er der noget, Folketinget må vogte over, så er det naturligvis, at bevillinger afholdes i det år, hvor bevillingerne er givet. Så jeg vil ikke med mine udtalelser i dag på nogen som helst måde bagatellisere den type spørgsmål.

Regeringen har det ønske, at sagen bliver ordentligt kulegravet. Kirkeministeren har fra første færd selv gjort mange forsøg på det, og jeg synes, det er en hensigtsmæssig fremgangsmåde at bede en advokat kigge på, hvad der er foregået.

Men når jeg så lytter til de bemærkninger, fru Pia Gjellerup kommer med, får jeg nærmest det indtryk, at fru Pia Gjellerup slet ikke behøver nogen undersøgelse, for fru Pia Gjellerup har fældet sin dom.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 3249

7) Til kirkeministeren af:

Jacob Buksti (S):

»Er ministeren enig i, at ministeransvaret indebærer, at man som minister har pligt til at sætte sig rimeligt ind i sin ressorts sager, at man som minister skal sørge for tilrettelæggelse af arbejds gange, der sikrer en lovmæssig forvaltning, herunder uden ophold at drage omsorg for at ændre arbejds gange, når der måtte blive afdækket problemer ved den hidtidige fremgangsmåde, samt at man som minister uden ophold skal informere Folketinget om væsentlige forhold af betydning for Folketingets kontrol med forvaltningen, herunder særligt på forespørgsel at give korrekte og fyldestgørende oplysninger til Folketinget?«

Skriftlig begrundelse

Kirkeministeren har med sine besvarelser i spørgtiden onsdag den 7. maj 2003 givet anledning